

PULGARNCOWY (3) *ai*

pułgarncowy (3), [**pułgarncewy a. poługarncewy, poługarncowy a. pułgarncowy**].

Teksty nie oznaczają pochyleń; o w -owy oraz a prawdopodobnie jasne (tak w garncowy); w poł- o prawdopodobnie pochylone (tak w poł-).

sg f N pułgarncow(a) (1). ◇ A pułgarncową (1). ◇ pl N subst pułgarncow(e) (1).

Sł stp: półgarncowy, Cn: półgarcowy s.v. półgarca, Linde XVII (z Cn) – XVIII w.: półgarcowy.

*Przymiotnik od „poł garnca” lub od nienotowanego u nas „połgarniec”: mający pojemność połowy garnca, tj. dwóch litrów (3) : wilomili defchczką wpywnyczi y thoczili sobye vino ku pyczyu, daligo thefch konew pułgarnczową kłyżądzu Blazeyewi *LibMal* 1544/92; Flałza na czteri granie pułgarnczowa *WyprKr* 52; Flałza czenowa wielka do oliwy 1 Flałze male czenowe pułgarnczowe do wyna, i do ocztu 2 *WyprKr* 120; [1 konew garncowa, 2 konewek trzykwartowych, 4 półgarncowe *InwMieszcz* 1571 nr 164; konewka sżzebna, niepozłocista, półgarncewa *InwMieszcz* 1575 nr 196].*

MFr